

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.7.2011
COM(2011) 424 τελικό

**COMMUNICATION FROM THE COMMISSION TO THE EUROPEAN
PARLIAMENT, THE COUNCIL, THE EUROPEAN ECONOMIC AND SOCIAL
COMMITTEE AND THE COMMITTEE OF THE REGIONS**

Σχετικά με την εξωτερική διάσταση της Κοινής Αλιευτικής Πολιτικής

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	Εισαγωγή.....	6
2.	Συμβολή στη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα παγκοσμίως.....	6
2.1.	Μετατροπή των συζητήσεών μας σε εύρυθμη εταιρική σχέση συνεργασίας.....	6
2.2.	Σεβασμός και ενδυνάμωση της συνολικής δομής για τη διακυβέρνηση στον τομέα της αλιείας.....	8
2.3.	Συμβολή στην πιο αποτελεσματική λειτουργία των ΠΟΔΑ.....	9
3.	Προς τη σύναψη συμφωνιών βιώσιμης αλιείας.....	12
3.1.	Ισχύουσες συμφωνίες αλιευτικής σύμπραξης και οι ελλείψεις τους.....	12
3.2.	Καλύτερη προώθηση μακροπρόθεσμης διατήρησης και βιωσιμότητας των πόρων.	13
3.3.	Ενίσχυση της διακυβέρνησης των διμερών αλιευτικών συμφωνιών.....	13
3.4.	Πιο αποτελεσματική στήριξη στην αειφόρο αλιεία σε χώρες εταίρους	15
4.	Συνοχή με άλλες πολιτικές της ΕΕ.....	16
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι.....		17
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ		18

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ποσοστό σχεδόν 85% των παγκόσμιων αλιευτικών αποθεμάτων για τα οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, αποτελεί αντικείμενο πλήρους ή υπερβολικής εκμετάλλευσης, σύμφωνα με την πιο πρόσφατη αξιολόγηση που διενεργήθηκε από τον Οργανισμό Τροφίμων και Γεωργίας του ΟΗΕ¹. Η ΕΕ οφείλει να καταβάλει προσπάθειες να αντιστρέψει αυτήν την κατάσταση, μέσω ταχέων και τολμηρών πρωτοβουλιών.

Η ΕΕ αποτελεί έναν από τους ελάχιστους σημαντικούς παράγοντες με ισχυρή παρουσία σε όλους τους ωκεανούς του κόσμου μέσω των στόλων και των επενδύσεών της, μέσω διμερών συμφωνιών με τρίτες χώρες και της συμμετοχής στις περισσότερες αρμόδιες περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ). Αποτελεί επίσης βασική αγορά αλιευτικών προϊόντων όσον αφορά την κατανάλωση και τις εισαγωγές. Η ΕΕ καταναλώνει ποσοστό 11% των παγκόσμιων αλιευτικών πόρων όσον αφορά τον όγκο και τις εισαγωγές και ποσοστό 24% αλιευτικών προϊόντων όσον αφορά την αξία. Αυτό συνεπάγεται για την ΕΕ τη βαριά ευθύνη της μεγαλύτερης συμμετοχής στα καθήκοντα διατήρησης και βιώσιμης διαχείρισης των διεθνών αποθεμάτων ιχθύων.

Συμβολή στη μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα παγκοσμίως

Για τη διασφάλιση της βιώσιμης διαχείρισης και διατήρησης των αλιευτικών πόρων, καθώς και για την ενίσχυση των επιδόσεων των ΠΟΔΑ, η ΕΕ πρέπει να προσπαθήσει να:

- υλοποιήσει την παγκόσμια και πολυμερή ατζέντα για την προώθηση της βιώσιμης αλιείας παγκοσμίως, μετατρέποντας ταυτόχρονα τις συζητήσεις της σε εύρυθμη εταιρική σχέση συνεργασίας προκειμένου να αντιμετωπιστούν κρίσιμα ζητήματα, όπως η εξάλειψη της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας (ΠΛΑ) ή η μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας.
- ηγηθεί της διαδικασίας ενίσχυσης των επιδόσεων των ΠΟΔΑ ώστε να τις βοηθήσει να διατηρήσουν και να διαχειριστούν τη θαλάσσια χλωρίδα και πανίδα στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς τους μέσω της:
 - υποβολής πιο αξιόπιστων στοιχείων και εμπειρογνωμοσύνης για την ενίσχυση των συστημάτων λήψης αποφάσεων·
 - αυξημένης συμμόρφωσης και ελέγχου·
 - μείωσης της δυναμικότητας σε επίπεδα ανάλογα των πόρων·
 - πιο αποτελεσματικής λειτουργίας των ΠΟΔΑ μέσω βελτιωμένων συστημάτων λήψης αποφάσεων·

¹ Η κατάσταση της παγκόσμιας αλιείας και υδατοκαλλιέργειας το 2010, FAO, Ρώμη 2010, σ. 35. Από τα θαλάσσια αποθέματα που ελέγχονται από τον FAO, περισσότερο από το ήμισυ (53%) εκτιμάται ότι αξιοποιούνται πλήρως, 28% υφίστανται υπερεκμετάλλευση, 3% εξαντλούνται και το 1% αποτελούν αντικείμενο αποκατάστασης ύστερα από κίνδυνο εξάλειψης. Ποσοστό 3% των αποθεμάτων εκτιμάται πως υφίστανται υποεκμετάλλευση και 12% μερική εκμετάλλευση.

- θέσπισης τελών για την πρόσβαση στην ανοικτή θάλασσα από τα μέλη των ΠΟΔΑ.
- ενσωματώσει καλύτερα πολιτικές για την αλιεία, την ανάπτυξη, το περιβάλλον, το εμπόριο και άλλες για την περαιτέρω επίτευξη των στόχων της βιώσιμης και υπεύθυνης διακυβέρνησης.

Διμερείς αλιευτικές συμφωνίες

Οι διεθνείς συμφωνίες μεταξύ της ΕΕ και μεμονωμένων τρίτων χωρών πρέπει να παραμείνουν εντός του πλαισίου των αλιευτικών δραστηριοτήτων του στόλου της ΕΕ σε ύδατα τρίτων χωρών. Προκειμένου να προωθήσει τη μακροπρόθεσμη διατήρηση των πόρων, τη χρηστή διακυβέρνηση διμερών αλιευτικών σχέσεων και τη βιώσιμη ανάπτυξη του αλιευτικού τομέα χωρών εταίρων, στις μελλοντικές αλιευτικές συμφωνίες η ΕΕ θα πρέπει:

- να βασίσει τις συμφωνίες στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές συμβουλές και πληροφορίες σχετικά με την αθροιστική αλιευτική προσπάθεια στα εν λόγω ύδατα·
- να διενεργήσει επιστημονικούς ελέγχους σχετικά με συμφωνίες πολλών ειδών «μεικτών τύπων» αλιευμάτων·
- να καταστήσει τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων βασική προϋπόθεση για τη σύναψη και τη διατήρηση αλιευτικών συμφωνιών·
- να προχωρήσει στην καθιέρωση αυξημένης συμβολής των πλοιοκτητών στο κόστος των δικαιωμάτων πρόσβασης·
- να διασφαλίσει ότι οι αλιευτικές συμφωνίες ενισχύουν την καλύτερη διακυβέρνηση στον τομέα της αλιείας στη χώρα εταίρο, ιδίως όσον αφορά την εποπτεία, τον έλεγχο, τη διοικητική, καθώς και επιστημονική, ικανότητα·
- να διασφαλίσει τη χρηστή και αποτελεσματική δημοσιονομική διαχείριση των τομεακών ταμείων στήριξης στο πλαίσιο συμφωνιών και να προβλέπει την αναστολή των πληρωμών εάν τα αποτελέσματα δεν έχουν επιτευχθεί.

Μερικά από αυτά τα στοιχεία πρέπει να έχουν ήδη ενσωματωθεί σε μεταβατικές συμφωνίες που έχουν συναφθεί πριν από την έγκριση της μεταρρύθμισης της ΚΑΛΠ. Από τη στιγμή που θα εγκριθεί η μεταρρύθμιση, όλες οι διαπραγματεύσεις θα αντικατοπτρίζουν τους νέους προσανατολισμούς. Στο τέλος της διαδικασίας, θα έχει θεσπιστεί μια νέα γενιά βιώσιμων αλιευτικών συμφωνιών (ΒΑΣ).

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα ανακοίνωση παρουσιάζει τους νέους προσανατολισμούς για την εξωτερική διάσταση της μεταρρύθμισης της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ)² και βασίζεται σε σειρά διαβουλεύσεων και αξιολογήσεων που διενεργήθηκαν από τις υπηρεσίες της Επιτροπής στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης. Η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ στοχεύει στη διασφάλιση της βιώσιμης εκμετάλλευσης της θαλάσσιας χλωρίδας και πανίδας, επιδιώκοντας ταυτόχρονα τις ικανοποιητικές οικονομικές επιδόσεις, την ανάπτυξη χωρίς αποκλεισμούς και την ενίσχυση της συνοχής στις παράκτιες περιοχές. Οι νέοι προσανατολισμοί για την εξωτερική διάσταση της μεταρρύθμισης της ΚΑΛΠ επιδιώκουν να προβάλλουν τις εν λόγω αρχές σε διεθνές επίπεδο και να συμβάλουν στην πιο υπεύθυνη διεθνή διακυβέρνηση της αλιείας, παρέχοντας βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών αποθεμάτων παγκοσμίως με την επίτευξη επιπέδων θνησιμότητας τα οποία θα είναι συμβατά με τη μέγιστη βιώσιμη απόδοση (ΜΒΑ³) έως το 2015, μετριάζοντας ταυτόχρονα τις επιπτώσεις των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο θαλάσσιο οικοσύστημα. Αυτό τελικά συνεπάγεται ένα βιώσιμο μέλλον τόσο για τους αλιείς της Ευρώπης όσο και τρίτων χωρών.

Οι προσανατολισμοί αυτοί θα προβλέπουν επίσης μεγαλύτερες συνέργειες με την ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική της ΕΕ (ΟΘΠ), οι οποίες θα επιτρέψουν στην ΕΕ να εφαρμόσει μια πιο οικοσυστημική προσέγγιση για τη διαχείριση της αλιείας καθώς και για την αντιμετώπιση σημαντικών ζητημάτων όσον αφορά τις επιπτώσεις στα διεθνή αποθέματα ιχθύων, όπως για παράδειγμα η αλλαγή του κλίματος και η ρύπανση.

2. ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΗ ΒΙΩΣΙΜΟΤΗΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

2.1. *Μετατροπή των συζητήσεών μας σε εύρυθμη εταιρική σχέση συνεργασίας*

Η ΕΕ έχει συνάψει διμερείς διαλόγους με τους βασικούς διεθνείς εταίρους της, όπως είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, ο Καναδάς, η Ιαπωνία, η Αυστραλία, η Νέα Ζηλανδία καθώς και η Ρωσία και η Κίνα. Στόχος αυτών των διαλόγων είναι η διασφάλιση της βιωσιμότητας της παγκόσμιας αλιείας, η δημιουργία συμμαχιών για ζητήματα διακυβέρνησης της αλιείας και η επίλυση προβλημάτων σε διμερή βάση.

Υπάρχουν παραδοσιακά ισχυρές σχέσεις με τους βόρειους γείτονες της ΕΕ, ιδίως με τη Νορβηγία, στο πλαίσιο των λεγόμενων «βόρειων ρυθμίσεων». Οι εν λόγω ρυθμίσεις προβλέπουν την κοινή διαχείριση των πόρων στα ύδατα του Βόρειου

² Οι προσανατολισμοί για την εξωτερική διάσταση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής θεσπίστηκαν με την ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών - Αναπτύσσοντας τη διεθνή διάσταση της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης (COM (2009)536 τελικό)

³ Η ΜΒΑ αποτελεί τη μέγιστη απόδοση (ή ποσότητα αλιευμάτων) η οποία μπορεί να ληφθεί από τα αποθέματα ειδών για αόριστο χρονικό διάστημα. Θεμελιώδους σημασίας για την έννοια της βιώσιμης συλλογής, η έννοια της ΜΒΑ έχει ως στόχο τη διατήρηση του μεγέθους του πληθυσμού στο σημείο του μέγιστου ρυθμού ανάπτυξης μέσω της συλλογής των αλιευμάτων που θα έπρεπε κανονικά να προστεθούν στον πληθυσμό, επιτρέποντας στον πληθυσμό να εξακολουθήσει να είναι παραγωγικός επ' αόριστον

Ατλαντικού, της Αρκτικής, της Βαλτικής και της Βόρειας θάλασσας. Πιο πρόσφατα, η διμερής συμφωνία ΕΕ-Ρωσίας για την κοινή διαχείριση της Βαλτικής Θάλασσας τέθηκε σε ισχύ το 2009. Όσον αφορά τα άκρως μεταναστευτικά και αλληλοεπικαλυπτόμενα αποθέματα (συμπεριλαμβανομένων του σκουμπριού και του είδους προσφυγάκι) στον Βορειοανατολικό Ατλαντικό, η ΕΕ συνεργάζεται με τους ίδιους βόρειους γείτονες στα φόρουμ των παράκτιων κρατών. Η Επιτροπή θα εξετάσει καλύτερες προσεγγίσεις για την ενίσχυση αυτής της συνεργασίας ώστε να ληφθούν υπόψη οι εξελίξεις στις περιφερειακές διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες θα επιδιωχθεί η διαχείριση των πόρων σε επίπεδο θαλάσσιας λεκάνης.

Ταυτόχρονα, η σχέση της ΕΕ με τις γειτονικές τρίτες χώρες εξακολουθεί να καθοδηγείται από τις αρχές της ευρωπαϊκής πολιτικής γειτονίας (ΕΠΓ) μέσω της οποίας η ΕΕ προσφέρει στους γείτονές της μια προνομιακή σχέση, η οποία βασίζεται σε μια αμοιβαία δέσμευση σε κοινές αξίες (δημοκρατία και ανθρώπινα δικαιώματα, κράτος δικαίου, χρηστή διακυβέρνηση, αρχές της οικονομίας της αγοράς και βιώσιμη ανάπτυξη). Η ΕΠΓ αποτελεί επίσης τον κατάλληλο φορέα της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής της ΕΕ με τις γειτονικές χώρες εταίρους της ΕΠΓ, ενθαρρύνοντας τους φορείς της Βαλτικής Θάλασσας, της Μεσογείου και της Μαύρης Θάλασσας να οικοδομήσουν και να ενισχύσουν τους μηχανισμούς για τις ανταλλαγές από ομοτίμους για τις οποίες η ΕΕ μπορεί να παράσχει πρωτοβουλίες, καθώς και ενίσχυση.

Θέτοντας ένα τέλος στην παράνομη αλιεία

Προκειμένου να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η αλιεία, όπως η καταπολέμηση της παράνομης, λαθραίας και άναρχης (ΠΛΑ) αλιείας και η μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας, η ΕΕ πρέπει να εξασφαλίσει υποστήριξη από άλλους παγκόσμιους φορείς.

Η Επιτροπή προτείνει την έναρξη, από τα τέλη του 2013, συζητήσεων με άλλα μεγάλα κράτη εισαγωγής αλιευτικών προϊόντων, ιδίως τις ΗΠΑ και την Ιαπωνία⁴, για την εφαρμογή μιας κοινής προσέγγισης για την απαγόρευση της εισόδου προϊόντων ΠΛΑ αλιείας σε αυτές τις αγορές. Μια τέτοια πρωτοβουλία θα μπορούσε να βασιστεί στον κανονισμό ΠΛΑ της ΕΕ⁵ και θα ανοίξει τον δρόμο για την εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας την επόμενη δεκαετία, κυρίως αν συμμετέχουν άλλοι βασικοί φορείς. Η Επιτροπή θα είναι ανοικτή στο εγγύς μέλλον για την εφαρμογή κοινών μηχανισμών για την ανταλλαγή πληροφοριών και την εναρμόνιση των προσεγγίσεων με τους φορείς ΠΛΑ (κράτη σημαίας ή στόλοι) με τους εταίρους της.

ΔΡΑΣΗ

- Εύρυθμη εταιρική σχέση συνεργασίας με βασικούς εταίρους με σκοπό την ανάπτυξη μιας κοινής προσέγγισης κατά της ΠΛΑ αλιείας.

⁴ Οι χώρες αυτές αποτελούν μαζί με την ΕΕ, τα δύο τρίτα της παγκόσμιας αγοράς αλιευτικών προϊόντων· βλ. Η κατάσταση της παγκόσμιας αλιείας και υδατοκαλλιέργειας, 2010, FAO, Ρώμη 2010

⁵ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008 περί δημιουργίας κοινοτικού συστήματος πρόληψης, αποτροπής και εξάλειψης της παράνομης, λαθραίας και άναρχης αλιείας, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93, (ΕΚ) αριθ. 1936/2001 και (ΕΚ) αριθ. 601/2004 και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1093/94 και (ΕΚ) αριθ. 1447/1999.

Πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα – ένα παγκόσμιο ζήτημα

Στο πλαίσιο επίτευξης της συμβατότητας των επιπέδων θνησιμότητας λόγω αλιείας με τη ΜΒΑ το αργότερο έως το 2015, η Επιτροπή προτίθεται να ξεκινήσει μια πολιτική πρωτοβουλία υψηλού επιπέδου προκειμένου να συζητήσει για τις δυνατότητες μείωσης της αλιευτικής ικανότητας σε παγκόσμιο επίπεδο έως το 2013. Μια τέτοια πρωτοβουλία θα λαμβάνει υπόψη τις προσδοκίες των αναπτυσσόμενων κρατών και θα συνάδει με τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ η οποία θα προτείνει τη διαχείριση με βάση τα δικαιώματα ως έναν από τους κύριους μηχανισμούς για την επίτευξη της μείωσης της αλιευτικής ικανότητας.

ΔΡΑΣΗ

- Έως τα τέλη του 2013 θα οργανωθεί διάσκεψη υψηλού επιπέδου προκειμένου να συζητηθούν τρόποι μείωσης της αλιευτικής ικανότητας ώστε να ανοίξει ο δρόμος για μια διαδικασία που θα αποσκοπεί στην αντιμετώπιση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας σε παγκόσμιο επίπεδο.

2.2. Σεβασμός και ενδυνάμωση της συνολικής δομής για τη διακυβέρνηση στον τομέα της αλιείας

Σε παγκόσμιο επίπεδο, η ΕΕ συμμετέχει στις εργασίες των Ηνωμένων Εθνών, ως συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το δίκαιο της θάλασσας⁶ καθώς και ως μέρος της συμφωνίας των Ηνωμένων Εθνών για τα αποθέματα ιχθύων⁷. Η ΕΕ είναι επίσης ενεργό μέλος του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (FAO) των Ηνωμένων Εθνών και συμμετέχει στις εργασίες του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ).

Υπάρχουν βασικοί φορείς για την προώθηση των συζητήσεων σχετικά με την προστασία και διατήρηση της θαλάσσιας χλωρίδας και πανίδας. Από τη στιγμή της επίτευξης των εν λόγω συμφωνιών στο πλαίσιο αυτών των φόρουμ (π.χ. για την προστασία των ευπαθών θαλάσσιων οικοσυστημάτων στο πλαίσιο του ΟΗΕ), οι εν λόγω πράξεις έχουν εφαρμοστεί με επιτυχία σε ένα πιο λειτουργικό επίπεδο μέσω της θέσπισης συγκεκριμένων μέτρων διατήρησης από περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης της αλιείας (ΠΟΔΑ). Η συμμετοχή της ΕΕ σε αυτούς τους χώρους πρέπει συνεπώς να επικεντρωθεί και να ενισχυθεί, προς τις εξής κατευθύνσεις:

- Συνέχιση της προώθησης πρωτοβουλιών οι οποίες επικεντρώνονται στον ρόλο των κρατών λιμένα και των κρατών σημαίας για την καταπολέμηση των δραστηριοτήτων ΠΛΑ στο πλαίσιο του FAO, όπως η συμφωνία του 2009 για κράτη λιμένα ή οι τεχνικές διαβουλεύσεις όσον αφορά τις επιδόσεις του κράτους σημαίας.

⁶ UNCLOS (Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας), 1982, γνωστή και ως σύμβαση του Montego Bay

⁷ Συμφωνία για την εφαρμογή των διατάξεων της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) σχετικά με τη διατήρηση και διαχείριση των αλληλοεπικαλυπτόμενων αποθεμάτων και των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων, UNFSA, 1995, γνωστή και ως συμφωνία της Νέας Υόρκης.

- Συνέχιση της υποστήριξης της ιδέα του να εξεταστούν βασικά ζητήματα που προκαλούν ανησυχία, όπως η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα, οι απορρίψεις, τα παρεμπόδιοντα αλιεύματα και οι επιπτώσεις ορισμένων αλιευτικών εργαλείων στα θαλάσσια οικοσυστήματα, σε επίπεδο ΟΗΕ
- Προώθηση της καθιέρωσης ισότιμων όρων ανταγωνισμού για τα αλιευτικά σκάφη σε ύδατα των ΠΟΔΑ και τρίτων χωρών, για να αποφευχθεί μια «εξίσωση προς τα κάτω», όπου θα μπορούσε να γίνει κατάχρηση ενός λιγότερου αυστηρού πλαισίου διαχείρισης εις βάρος των πόρων. Μια τέτοια δράση θα εφαρμοστεί με την επιφύλαξη της πρωταρχικής ευθύνης των κρατών σημαίας για την υπεύθυνη συμπεριφορά των σκαφών τους.

ΔΡΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή θα προτείνει στο Συμβούλιο:

- να συνεχίσει να υλοποιεί φιλόδοξες προτάσεις για το ψήφισμα της ετήσιας γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ σχετικά με τη βιώσιμη αλιεία·
- να ενισχύσει τη στήριξη για την ανάπτυξη διεθνών πράξεων για τη διατήρηση και διαχείριση των αποθεμάτων ιχθύων στο πλαίσιο του FAO·
- να ξεκινήσει μια πρωτοβουλία σε επίπεδο ΟΗΕ για ένα παγκόσμιο σύστημα πιστοποίησης για την εξάλειψη της ΠΛΑ αλιείας.
- να προωθήσει την τήρηση υψηλών προδιαγραφών βιωσιμότητας από τρίτους ενδιαφερόμενους στις ανοικτές θάλασσες και στα ύδατα τρίτων χωρών

2.3. Συμβολή στην πιο αποτελεσματική λειτουργία των ΠΟΔΑ

Οι ΠΟΔΑ αποτελούν τα βασικά φόρουμ για τη διατήρηση και διαχείριση των κοινών και μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων. Στο πλαίσιο της UNCLOS καθώς και της συμφωνίας των Ηνωμένων Εθνών για τα αποθέματα ιχθύων, η ΕΕ έχει δεσμευτεί να συμμετάσχει στις εργασίες διαφόρων ΠΟΔΑ, υπό την προϋπόθεση ότι έχει πραγματικό συμφέρον⁸ όσον αφορά τα αλιεύματα που διαχειρίζονται οι εν λόγω οργανώσεις ως αλιευτικό έθνος ή κράτος της αγοράς. Ο ρόλος της ΕΕ σε αυτά τα φόρουμ έχει ενισχυθεί σημαντικά από το 1999, όταν δόθηκε στη δημοσιότητα η τελευταία «Ανακοίνωση σχετικά με τη συμμετοχή της Κοινότητας στις Περιφερειακές Οργανώσεις Αλιείας (ΠΟΑ)»⁹.

Ωστόσο, παρά τις προσπάθειες των ΠΟΔΑ για τη βιώσιμη διαχείριση των πόρων στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, τα αλιευτικά αποθέματα εξακολούθησαν να μειώνονται. Ποσοστό σχεδόν 85% των παγκόσμιων αλιευτικών αποθεμάτων για το οποίο υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία, αποτελεί αντικείμενο πλήρους ή υπερβολικής εκμετάλλευσης, σύμφωνα με την πιο πρόσφατη αξιολόγηση που διενεργήθηκε από

⁸ Το «πραγματικό συμφέρον» μπορεί να προκύψει από την αλιεία στην ανοικτή θάλασσα, από την ιδιότητα του παράκτιου κράτους με μια ΑΟΖ η οποία περιλαμβάνεται σε περιοχή αρμοδιότητας ΠΟΔΑ, ή από την ιδιότητα του εισαγωγέα αλιευτικών προϊόντων που αλιεύονται σε περιοχή την οποία διαχειρίζεται μια ΠΟΔΑ.

⁹ COM(1999) 613 τελικό, 08.12.1999

τον Οργανισμό Επισιτισμού και Γεωργίας των Ηνωμένων Εθνών (FAO)¹⁰. Αυτή η τάση παρατηρείται εδώ και πολλές δεκαετίες και αντανακλά την αυξημένη εκμετάλλευση των αποθεμάτων ιχθύων, ιδίως λόγω της αυξανόμενης ζήτησης των καταναλωτών για αλιευτικά προϊόντα.

Στον βραχυπρόθεσμο έως μεσοπρόθεσμο χρονικό ορίζοντα, η ΕΕ θα πρέπει να επικεντρώσει τις προσπάθειές της στην αντιμετώπιση των βασικών δυσχερειών που εμποδίζουν τις ΠΟΔΑ να εκπληρώσουν το έργο τους, κατευθύνοντας τις δράσεις της στις ακόλουθες γραμμές πολιτικής:

- Η λειτουργία των ΠΟΔΑ πρέπει να ενισχυθεί μέσω ανασκοπήσεων των επιδόσεων οι οποίες διενεργούνται συστηματικά, σύμφωνα με τα συναφή ψηφίσματα του ΟΗΕ.
- Πιο αξιόπιστα επιστημονικά δεδομένα και συμβουλές πρέπει να είναι διαθέσιμα στις ΠΟΔΑ μέσω της αύξησης των επενδύσεων της ΕΕ όσον αφορά τη συλλογή δεδομένων, την εφαρμοσμένη έρευνα, την επιστημονική γνώση και σε επιστημονικές δραστηριότητες των ΠΟΔΑ, ενθαρρύνοντας παράλληλα άλλα μέλη των ΠΟΔΑ να πράξουν το ίδιο. Η ΕΕ πρέπει επίσης να προωθήσει ένα ευρύτερο πεδίο παροχής επιστημονικών συμβουλών, κυρίως μέσω της εφαρμογής της προληπτικής και της οικοσυστημικής προσέγγισης καθώς και της συμπλήρωσής τους με τα εργαλεία της κοινωνικοοικονομικής ανάλυσης.
- Προκειμένου να διορθωθεί η υφιστάμενη κατάσταση της ελλιπούς συμμόρφωσης ορισμένων μελών με τα μέτρα διατήρησης και διαχείρισης των ΠΟΔΑ, η ΕΕ πρέπει να προωθήσει τα εξής:
 - περιοδική επανεξέταση των αρχείων συμμόρφωσης κάθε επιμέρους μέλους στις αντίστοιχες ΠΟΔΑ.
 - προσδιορισμό των λόγων έλλειψης συμμόρφωσης (πχ. έλλειψη ικανότητας στις αναπτυσσόμενες χώρες) και αντιμετώπισή τους με κατάλληλο και εστιασμένο τρόπο.
 - ανάπτυξη και εφαρμογή διαφανών και χωρίς διακρίσεις κυρώσεων σε περιπτώσεις σαφούς έλλειψης συμμόρφωσης ή πολιτικής δέσμευσης από τα μέλη. Αυτή η διαδικασία θα μπορούσε να συνοδεύεται από κίνητρα ανταμοιβής «συμμορφούμενων» και «διαφανών» φορέων (κράτη σημαίας ή στόλοι).
- Η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα αποτελεί ένα ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί τόσο σε πολυμερές επίπεδο (λήψη πρωτοβουλίας από την ΕΕ

¹⁰

Η κατάσταση της παγκόσμιας αλιείας και υδατοκαλλιέργειας το 2010, FAO, Ρώμη 2010, σ. 35. Από τα θαλάσσια αποθέματα που ελέγχονται από τον FAO, περισσότερο από το ήμισυ (53%) εκτιμάται ότι αξιοποιούνται πλήρως, 28% υφίστανται υπερεκμετάλλευση, 3% εξαντλούνται και το 1% αποτελούν αντικείμενο αποκατάστασης ύστερα από κίνδυνο εξάλειψης. Ποσοστό 3% των αποθεμάτων εκτιμάται πως υφίστανται υποεκμετάλλευση και 12% μερική εκμετάλλευση. Από τον τόνο και τα συγγενή είδη, των οποίων η κατάσταση εκμετάλλευσης είναι γνωστή, πιθανόν έως και το 60% των αποθεμάτων υφίστανται πλήρη εκμετάλλευση, έως και 35% των αποθεμάτων έχουν ταξινομηθεί ως υφιστάμενα υπερεκμετάλλευση ή εξαντλημένα, με λίγα μόνο τα οποία φαίνεται να υφίστανται υποεκμετάλλευση (κυρίως η παλαμίδα).

από κοινού με τους κύριους εταίρους της) και σε επίπεδο ΠΟΔΑ. Η ΕΕ πρέπει να υποστηρίξει την αντιμετώπιση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας μέσω της αναθεώρησης των βέλτιστων διαθέσιμων επιστημονικών συμβουλών σχετικά με τα βιώσιμα επίπεδα των αλιευμάτων και της εξέτασης μέτρων για την αντιμετώπισή της. Τα μέτρα αυτά θα μπορούσαν να περιλαμβάνουν πάγωμα ή μείωση της αλιευτικής ικανότητας, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη τις προσδοκίες των αναπτυσσόμενων κρατών να αναπτύξουν τον δικό τους αλιευτικό τομέα.

- Η λήψη αποφάσεων σχετικά με τα μέτρα διαχείρισης μέσω συναίνεσης είναι η καλύτερη εγγύηση για την επίτευξη του υψηλότερου επιπέδου συμμόρφωσης. Ωστόσο, η ΕΕ πρέπει να υποστηρίξει μια μεταρρύθμιση των συστημάτων λήψης αποφάσεων των ΠΟΔΑ, κυρίως για τη διεξαγωγή ψηφοφορίας, όπου κρίνεται απαραίτητο, σύμφωνα με την πιο προοδευτική και αποτελεσματική διαδικασία που θεσπίστηκε πρόσφατα στη σύμβαση της ΠΟΔΑ νοτίου Ειρηνικού¹¹.
- Προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομική βάση των ΠΟΔΑ και να ενθαρρυνθεί περαιτέρω η υπεύθυνη χρήση των πόρων από τους στόλους, η ΕΕ πρέπει να προωθήσει την έννοια καταβολής από τις επιχειρήσεις, τα σκάφη των οποίων φέρουν σημαία μέλους των ΠΟΔΑ, τέλους στις ΠΟΔΑ για την πρόσβαση στην αλιεία ανοικτής θάλασσας. Ένα καλά μελετημένο σύστημα πρόσβασης επί πληρωμή το οποίο θα αναπτυχθεί σε πλήρη συμμόρφωση με την UNCLOS θα μπορούσε να λειτουργήσει ως συμπληρωματικός παράγοντας για την πρόληψη της «τραγωδίας των κοινών αγαθών»¹².

ΔΡΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή θα προτείνει στο Συμβούλιο:

- να ενθαρρύνει την επανεξέταση των επιδόσεων των ΠΟΔΑ, με στόχο την ολοκλήρωση των πρώτων ανασκοπήσεων από όλες τις οργανώσεις έως το τέλος του 2013 και στη συνέχεια τη διενέργειά τους σε τακτά χρονικά διαστήματα (3 έως 5 έτη).
- να προωθήσει τη ιδέα ενός συστήματος πρόσβασης επί πληρωμή μέσω της καταβολής τελών για την καταχώρηση των σκαφών στους καταλόγους αδειοδοτούμενων σκαφών των ΠΟΔΑ, σε περιορισμένο αριθμό ΠΟΔΑ.
- να προωθήσει δράσεις οι οποίες αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο με συνεκτικό και δομημένο τρόπο, προκειμένου να επιτραπεί στις οργανώσεις να εκπληρώσουν το έργο τους. Αυτό θα διασφαλίσει ένα βιώσιμο και ρυθμιστικό επίπεδο αλιευτικών δραστηριοτήτων (βασιζόμενων στη ΜΒΑ) όσον αφορά τα αποθέματα στο πλαίσιο της αρμοδιότητας των ΠΟΔΑ, καθώς και την προστασία της θαλάσσιας βιοποικιλότητας.

¹¹ Σύμβαση για τη διατήρηση και διαχείριση των αλιευτικών πόρων ανοικτής θάλασσας στον νότιο Ειρηνικό Ωκεανό, άρθρα 16, 17

¹² Η τραγωδία των κοινών αγαθών είναι ένα δίλημμα το οποίο προκύπτει από την κατάσταση στην οποία πολλά άτομα, που ενεργούν ανεξάρτητα και λογικά κρίνοντας σύμφωνα με το δικό τους συμφέρον, θα καταστρέψουν τελικά έναν κοινό περιορισμένο πόρο, ακόμα και όταν έχει καταστεί σαφές ότι δεν αποτελεί για κανέναν μακροπρόθεσμο συμφέρον να συμβεί κάτι τέτοιο.

3. ΠΡΟΣ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

3.1. *Ισχύουσες συμφωνίες αλιευτικής σύμπραξης και οι ελλείψεις τους*

Οι διμερείς αλιευτικές συμφωνίες μεταξύ της ΕΕ και τρίτων χωρών αποτελούσαν πάντα ένα χαρακτηριστικό της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Η μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής το 2002 επέφερε σημαντικές αλλαγές σε διμερείς συμφωνίες, δίνοντας έμφαση στην προσέγγιση της εταιρικής σχέσης και στην ανάπτυξη της βιώσιμης αλιείας στις χώρες εταίρους. Οι ισχύουσες συμφωνίες αλιευτικής σύμπραξης (ΣΑΣ) έχουν ως στόχο να επιτρέψουν στα σκάφη της ΕΕ να αλιεύουν, σε ένα κανονιστικό και νομικά ασφαλές περιβάλλον, πλεονάζοντες πόρους¹³ στις αποκλειστικές οικονομικές ζώνες (ΑΟΖ) αρκετών τρίτων χωρών¹⁴.

Οι ΣΑΣ αποσκοπούν στη στήριξη της ανάπτυξης ενός βιώσιμου αλιευτικού τομέα στις χώρες εταίρους. Με αυτόν τον τρόπο, τείνουν να έχουν θετικές οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις. Ειδικότερα, συμβάλλουν θετικά στις τοπικές οικονομίες μέσω της απασχόλησης ναυτικών, εκφορτώσεων, βιομηχανιών επεξεργασίας αλιευτικών προϊόντων, ενώ συμβάλλουν επίσης στον εφοδιασμό τροφίμων στις χώρες εταίρους.

Παρά τις αρκετές βελτιώσεις, σημαντικές ελλείψεις εξακολουθούν να επηρεάζουν τη λειτουργία αυτών των ΣΑΣ, όπως τονίστηκε πρόσφατα κατά τη διενέργεια διαβούλευσης για την Πράσινη Βίβλο 2009¹⁵:

- Η επιστημονική γνώση όσον αφορά ορισμένα αποθέματα σε ξένα ύδατα είναι ανεπαρκής για τον καθορισμό του συνολικού μεγέθους του πλεονάσματος·
- Οι όροι και οι προϋποθέσεις των αλιευτικών συμφωνιών που συνήφθησαν από χώρες εταίρους με άλλες χώρες (μη μέλη της ΕΕ) δεν είναι συνήθως γνωστές στην ΕΕ·
- Συνεπώς, είναι συχνά αδύνατη η αξιολόγηση της συνολικής αλιευτικής προσπάθειας που επικεντρώνεται στα αποθέματα και ο καθορισμός του μεριδίου του πλεονάσματος που αποτελεί αντικείμενο βιώσιμης αλιείας από τον στόλο της ΕΕ·
- Υπάρχουν όρια όσον αφορά την ικανότητα απορρόφησης πολλών χωρών εταίρων όταν πρόκειται για την αποτελεσματική χρήση των κονδυλίων ΣΑΣ που χορηγήθηκαν για την ενίσχυση του τομέα.

¹³ Το μερίδιο επί των επιτρεπόμενων αλιευμάτων που το παράκτιο κράτος δεν μπορεί ή δεν επιθυμεί να εκμεταλλευτεί· βλ. άρθρο 62 παράγραφος 2 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας.

¹⁴ Βλ. παράρτημα 2 για μια επισκόπηση των υφιστάμενων διμερών αλιευτικών συμφωνιών και των κύριων χαρακτηριστικών τους. Προκειμένου να είναι πλήρως λειτουργικές, οι διμερείς αλιευτικές συμφωνίες πρέπει να συνοδεύονται από ένα πρωτόκολλο το οποίο καθορίζει τις ιδιαιτερότητες των αλιευτικών δυνατοτήτων και της χρηματοδοτικής συνεισφοράς. Συμφωνίες χωρίς ένα πρωτόκολλο σε ισχύ ή στη διαδικασία επικύρωσης, αναφέρονται ως «λανθάνουσες».

¹⁵ Σύνοψη της διαβούλευσης σχετικά με τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής, SEC(2010)428 τελικό, 16.4.2010.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ισχύουσες ΣΑΣ θα πρέπει να μετατραπούν σε συμφωνίες βιώσιμης αλιείας (ΣΒΑ) οι οποίες θα επικεντρώνονται στη διατήρηση των πόρων και στην περιβαλλοντική βιωσιμότητα.

3.2. Καλύτερη προώθηση μακροπρόθεσμης διατήρησης και βιωσιμότητας των πόρων.

Οι ΣΒΑ θα πρέπει να βασίζονται πάντα στις βέλτιστες διαθέσιμες επιστημονικές συμβουλές, χρησιμοποιώντας την έννοια της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης (ΜΒΑ) ως αναφορά.

Η Επιτροπή θα διενεργήσει επιστημονικούς ελέγχους για την αξιολόγηση των υφιστάμενων συμφωνιών πολλών ειδών αλιευμάτων που θα αποτελούνται από ανεξάρτητες αξιολογήσεις των διαθέσιμων επιστημονικών στοιχείων από ομοτίμους. Σε αυτήν τη βάση και σύμφωνα με την οικοσυστημική προσέγγιση, θα αποφασίσει αν είναι απαραίτητο να επικεντρώσει εκ νέου αυτές τις συμφωνίες σε είδη για τα οποία το επίπεδο επιστημονικής γνώσης είναι επαρκές και η συνολική αλιευτική προσπάθεια γνωστή¹⁶. Όσον αφορά τις συμφωνίες για τον τόνο, τα επιστημονικά δεδομένα τα οποία παρέχονται από τις σχετικές ΠΟΔΑ θα χρησιμοποιηθούν με πιο αυστηρό τρόπο. Οι διατάξεις υποβολής εκθέσεων για τα αλιεύματα θα πρέπει να τηρούνται από τα κράτη μέλη. Η Επιτροπή θα αντιμετωπίσει καταγγελίες μη συμμόρφωσης με άμεσο και δίκαιο τρόπο.

Η Επιτροπή θα προσπαθήσει επίσης οι ΣΒΑ να περιλαμβάνουν μια ρήτρα διαφάνειας, σύμφωνα με την οποία η αθροιστική αλιευτική προσπάθεια σε μια δεδομένη χώρα εταίρο θα γνωστοποιείται στην ΕΕ.

ΔΡΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή πρόκειται:

- να διενεργεί συστηματικά επιστημονικούς ελέγχους προκειμένου να αξιολογούνται τα αποθέματα πριν τη διαπραγμάτευση νέων προτοκόλλων σε συμφωνίες πολλών ειδών·
- να διασφαλίσει τη συμμόρφωση των κρατών μελών με τους κανόνες υποβολής εκθέσεων για τα αλιεύματα που ισχύουν στα ύδατα χωρών εταίρων, μεταξύ άλλων μέσω της πλήρους χρήσης των υφιστάμενων νομικών πράξεων, όπως για παράδειγμα ο κανονισμός ΠΛΑ·
- να ενισχύσει τη διαφάνεια στις συνολικές αλιευτικές προσπάθειες στα ύδατα τρίτων χωρών μέσω ειδικών ρητρών σε διμερείς συμφωνίες και μέσω επαφών με λοιπούς τρίτους ενδιαφερόμενους.

3.3. Ενίσχυση της διακυβέρνησης των διμερών αλιευτικών συμφωνιών

Οι ισχύουσες ΣΑΣ πρέπει να μεταρρυθμιστούν ώστε να παρασχεθεί ένα λειτουργικά αυτόνομο πλαίσιο διακυβέρνησης για τις αλιευτικές δραστηριότητες των σκαφών

¹⁶ Οι ισχύουσες ΣΑΣ διακρίνονται σε (α) εκείνες που καλύπτουν αποκλειστικά τον τόνο και τα συναφή άκρως μεταναστευτικά είδη (συμφωνίες τόνου), και (β) εκείνες οι οποίες καλύπτουν άλλα είδη (γνωστές επίσης ως μικτές συμφωνίες). Λόγω της κάλυψής τους από τις ΠΟΔΑ, οι επιστημονικές πληροφορίες σχετικά με τα αποθέματα τόνου είναι γενικά καλύτερες σε σχέση με άλλα είδη.

της ΕΕ στα ύδατα τρίτων χωρών. Η εφαρμογή των συμφωνιών πρέπει να απλοποιηθεί, θα πρέπει να παρέχει καλύτερα μέσα αντιμετώπισης των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και θα πρέπει να μειωθούν οι δημόσιες επιχορηγήσεις για το κόστος πρόσβασης.

Οι ΣΒΑ πρέπει να είναι πιο εύκολο να εφαρμοστούν και να τηρηθούν. Ως εκ τούτου θα πρέπει να βασίζονται σε «υποδείγματα συμφωνιών» και θα πρέπει να θεσπιστούν τυποποιημένες ρήτρες. Όσον αφορά τις άδειες αλιείας που έχουν εκδοθεί και η διαχείρισή τους γίνεται βάσει των συμφωνιών, θα πρέπει να απλοποιηθούν οι διοικητικές διαδικασίες. Η Επιτροπή θα διατυπώσει το 2012 μια πρόταση αναθεώρησης του κανονισμού για τις άδειες αλιείας¹⁷.

Θα πρέπει επίσης να συμπεριληφθεί μια ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλες τις μελλοντικές συμφωνίες, όπως συμβαίνει ήδη με τα πρωτόκολλα που έχουν πρόσφατα μονογραφηθεί, ώστε οι παραβιάσεις των βασικών και θεμελιωδών στοιχείων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των δημοκρατικών αρχών να οδηγήσουν τελικά στην αναστολή του πρωτοκόλλου της συμφωνίας. Η ρήτρα αυτή θα πρέπει να ακολουθεί το παράδειγμα των διατάξεων που προβλέπονται από τη συμφωνία του Κοτονού¹⁸, κατά περίπτωση, ή από άλλες σχετικές διεθνείς πράξεις και συμφωνίες.

Η ρήτρα αποκλειστικότητας στις ισχύουσες ΣΑΣ απαγορεύει στα σκάφη της ΕΕ να αλιεύουν εκτός του κανονιστικού πλαισίου της συμφωνίας, εκεί όπου αυτή υπάρχει και εγγυάται ότι όλα τα σκάφη της ΕΕ υπόκεινται στους ίδιους κανόνες. Προκειμένου να αποφευχθεί η καταστρατήγηση της ρήτρας αποκλειστικότητας μέσω της μετανολόγησης, οι μελλοντικές αλιευτικές συμφωνίες θα πρέπει να προβλέπουν ότι ένα σκάφος της ΕΕ το οποίο αλλάζει σημαία προκειμένου να απαλλαγεί των υποχρεώσεων του ή να αποκτήσει πρόσθετες αλιευτικές δυνατότητες δεν θα επιτρέπεται πλέον να αλιεύει στην ΑΟΖ χώρας εταίρου.

Ο αλιευτικός κλάδος της ΕΕ θα πρέπει να λάβει ένα δίκαιο μερίδιο του κόστους πρόσβασης σε πλεονασματικούς πόρους τρίτων χωρών. Η ενίσχυση από τον προϋπολογισμό της ΕΕ θα πρέπει να μειωθεί αναλόγως.

ΔΡΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή πρόκειται:

- να διατυπώσει μια πρόταση έως το 2012 για την αναθεώρηση του κανονισμού για τις άδειες αλιείας προκειμένου να απλοποιηθεί η διαχείριση των αδειών αλιείας·
- να επιδιώξει να καταστήσει την τήρηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων απαραίτητη προϋπόθεση για τη σύναψη ΣΒΑ και για τη διατήρηση των

¹⁷ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1006/2008 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2008 σχετικά με τις άδειες αλιείας κοινοτικών αλιευτικών σκαφών εκτός των υδάτων της Κοινότητας και για την πρόσβαση σκαφών τρίτων χωρών στα ύδατα της Κοινότητας, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 και (ΕΚ) αριθ. 1627/94 και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3317/94.

¹⁸ Η συμφωνία του Κοτονού αποτελεί την πιο ολοκληρωμένη συμφωνία εταιρικής σχέσης μεταξύ αναπτυσσόμενων χωρών και της ΕΕ. Από το 2000, αποτέλεσε το πλαίσιο για τις σχέσεις της ΕΕ με 79 χώρες της Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ).

αλιευτικών συνεργασιών με τρίτες χώρες·

- να επιδιώξει να θεσπίσει στις διμερείς συμφωνίες διατάξεις για την απαγόρευση της καταχρηστικής μετανηολόγησης.
- να στοχεύσει στην αύξηση της συμβολής των πλοιοκτητών στο κόστος πρόσβασης στα ύδατα τρίτων χωρών.

3.4. Πιο αποτελεσματική στήριξη στην αειφόρο αλιεία σε χώρες εταίρους

Η χρηματοδοτική στήριξη της ΕΕ στην τομεακή πολιτική των τρίτων χωρών θα πρέπει να οδηγήσει σε συγκεκριμένα και μετρήσιμα οφέλη για τις χώρες εταίρους μεταξύ άλλων και στον τομέα της βιώσιμης τοπικής αλιείας. Θα πρέπει να στοχεύει στην ενίσχυση της διοικητικής και επιστημονικής τους ικανότητας και να επικεντρώνεται κυρίως σε δραστηριότητες παρακολούθησης, ελέγχου και εποπτείας, συμπεριλαμβανομένης της καταπολέμησης της ΠΛΑ αλιείας. Η βελτίωση των επιστημονικών συμβουλών και η ανάπτυξη της ικανότητας θα πρέπει επίσης να αποτελέσουν προτεραιότητα για τη στήριξη των χωρών εταίρων από την ΕΕ στο πλαίσιο των ΣΒΑ.

Ταυτόχρονα, οι τομεακές ενισχύσεις θα πρέπει να καταστούν πιο αποτελεσματικές, καλύτερα στοχευμένες και να αξιολογούνται τακτικά. Θα πρέπει να ζητείται από χώρες εταίρους εγγύηση αποτελέσματος και η επιβολή προϋποθέσεων θα πρέπει να ενισχυθεί, ώστε καμία πληρωμή να μην πραγματοποιείται όταν δεν υπάρχουν αποτελέσματα. Η Επιτροπή θα αναπτύξει γενικές κατευθυντήριες γραμμές για την παρακολούθηση των κονδυλίων τομεακών ενισχύσεων στο πλαίσιο όλων των αλιευτικών συμφωνιών, οι οποίες μπορούν στη συνέχεια να προσαρμοστούν στις ειδικές συμφωνίες.

Η Επιτροπή θα επιδιώξει επίσης να αυξήσει την προστιθέμενη αξία των τομεακών ενισχύσεων για την αειφόρο ανάπτυξη του αλιευτικού τομέα των χωρών εταίρων λαμβάνοντας καλύτερα υπόψη τις συνολικές στρατηγικές και τις προτεραιότητες που καθορίζονται σε κάθε μια από αυτές.

ΔΡΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή πρόκειται:

- να προτείνει την αποσύνδεση σε όλες τις περιπτώσεις των πληρωμών τομεακών ενισχύσεων από τις πληρωμές των δικαιωμάτων πρόσβασης στις αλιευτικές δραστηριότητες και θα καθορίσει τις τομεακές ενισχύσεις, υπό το πρίσμα των αναγκών και της ικανότητας απορρόφησης των χωρών εταίρων·
- να επιδιώξει τη θέσπιση ισχυρότερων προϋποθέσεων στο επίπεδο των τομέων, ώστε οι πληρωμές να συνδέονται με την πρόοδο που έχει επιτευχθεί όσον αφορά την εφαρμογή της τομεακής στήριξης.
- να στηρίζει τις προσπάθειες των χωρών εταίρων για τη βελτίωση της συλλογής στοιχείων και την παροχή ακριβών επιστημονικών συμβουλών.

4. ΣΥΝΟΧΗ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ ΕΕ

Για την εκπλήρωση των στόχων που αναφέρονται στην παρούσα ανακοίνωση, η φωνή της ΕΕ πρέπει να είναι πιο ισχυρή σε διάφορα παγκόσμια φόρουμ μέσω μεγαλύτερων συνεργειών μεταξύ των δράσεων και των πολιτικών της σε θέματα διακυβέρνησης της διεθνούς αλιείας και στους τομείς της ανάπτυξης, του εμπορίου, του περιβάλλοντος, της έρευνας και της καινοτομίας, της εξωτερικής πολιτικής και άλλων. Αυτό θα πραγματοποιηθεί μεταξύ άλλων σύμφωνα με τις ακόλουθες κατευθύνσεις:

- Ο συντονισμός των αλιευτικών δραστηριοτήτων και των αναπτυξιακών πολιτικών θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι η αναγνώριση των προσδοκιών των αναπτυσσόμενων κρατών να δημιουργήσουν τον δικό τους τομέα αλιείας συνδέεται με την αύξηση της ευαισθητοποίησης των καθηκόντων τους για τη βιώσιμη διαχείριση της αλιείας.
- Οι συνέργειες μεταξύ των μελλοντικών αλιευτικών συμφωνιών και των αναπτυξιακών πολιτικών και μέσων και ιδίως το Ευρωπαϊκό Ταμείο Ανάπτυξης (ΕΤΑ) και άλλες πολιτικές όπως η πολιτική έρευνας και καινοτομίας θα συνεχιστούν.
- Στο πλαίσιο της εξωτερικής δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ΕΕ θα συνεχίσει να στηρίζει στρατηγικές και προγράμματα που συνδέονται με την αλιεία, όπως είναι η ασφάλεια στη θάλασσα και η καταπολέμηση της πειρατείας, στο πλαίσιο των συνολικών της στρατηγικών σύμπραξης και συνεργασίας
- Η ΕΕ ως μείζων εισαγωγέας αλιευτικών προϊόντων, απαγορεύει ήδη την εισαγωγή στην αγορά της προϊόντων ΠΛΑ αλιείας. Η εμπορική πολιτική της ΕΕ μπορεί επίσης να συμβάλει στη διασφάλιση της βιώσιμης αλιείας παγκοσμίως, μέσω της προώθησης της τήρησης των σχετικών διεθνών συμβάσεων και συμφωνιών στον τομέα της διακυβέρνησης των αλιευτικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο των προτιμησιακών εμπορικών συμφωνιών.
- Η συνοχή των περιβαλλοντικών και αλιευτικών στόχων θα διασφαλιστεί μέσω της συνεχούς ενσωμάτωσης πολιτικών που αναπτύχθηκαν από τους διεθνείς περιβαλλοντικούς οργανισμούς και συμβάσεις στις αποφάσεις διατήρησης και διαχείρισης των ΠΟΔΑ.

ΔΡΑΣΕΙΣ

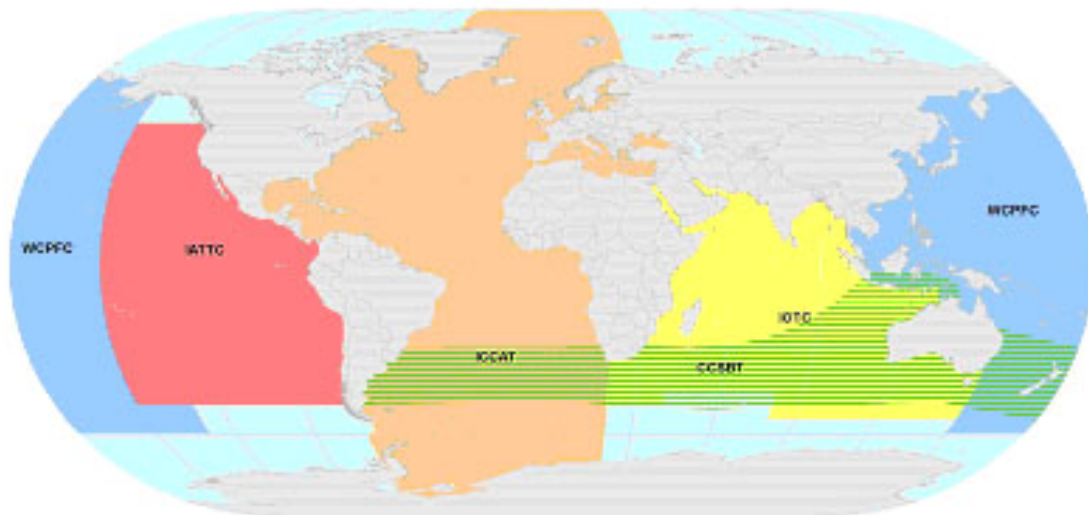
Η Επιτροπή πρόκειται:

- να αναπτύξει και να εφαρμόσει περιφερειακές στρατηγικές δραστηριοτήτων στους ωκεανούς και τις θάλασσες για τη βιώσιμη αλιεία, π.χ. στον Ειρηνικό και τον Ινδικό ωκεανό καθώς και στη Μεσόγειο Θάλασσα.
- να εγκρίνει, έως το τέλος του 2011, μια πρόταση δημιουργίας νομικού πλαισίου, το οποίο θα περιλαμβάνει επίσης μέτρα που σχετίζονται με το εμπόριο, για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας των αλιευτικών πόρων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Περιφερειακές οργανώσεις διαχείρισης αλιείας

ΠΟΔΑ για άκρως μεταναστευτικά αποθέματα ιχθύων (τόνου και συγγενών ειδών)

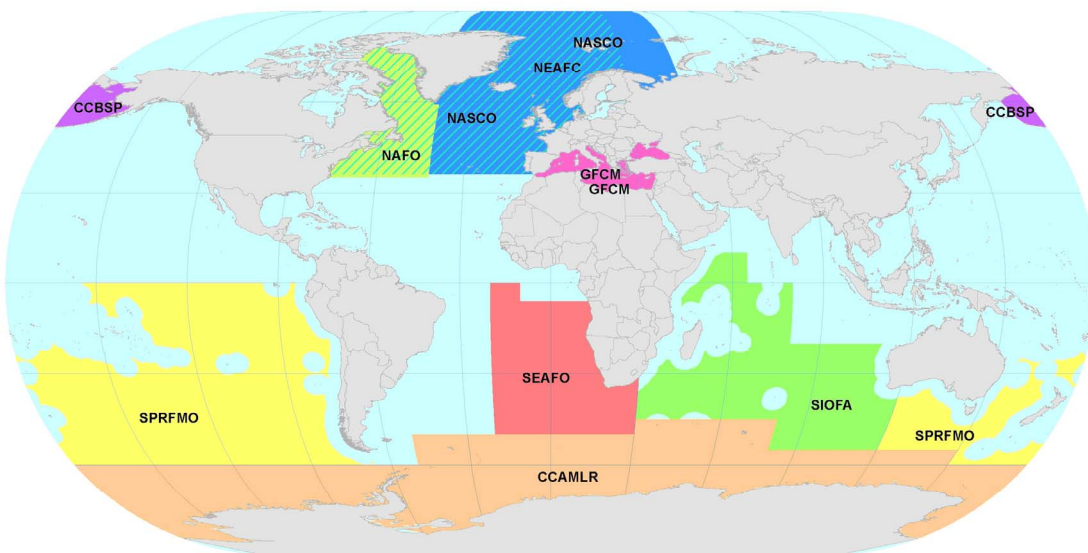
- CCBBT - Επιτροπή Διατήρησης του Τόνου του Νότιου Ημισφαιρίου
- IATTC - Παναμερικανική Επιτροπή Τροπικού Τόνου
- ICCAT - Διεθνής Επιτροπή για τη Διατήρηση των Θυνοειδών του Αρκτικού
- IOFC - Επιτροπή Τόνου Ινδικού Ωκεανού
- WCPFC - Επιτροπή για τη Διατήρηση και τη Διαχείριση των άκρως μεταναστευτικών αποθεμάτων ιχθύων στο Δυτικό και Κεντρικό Ειρηνικό Ωκεανό

Πηγή γεωγραφικών δεδομένων: ΓΑ MARE B2, ESTAT, GISCO
Χαρτογράφηση: ΓΑ MARE B2 ΣΓΠ και ομάδα ανάλυσης δεδομένων - 2806/2011

Σύστημα προβολής Eckert III - Κλίμακα περ. 1:88.000.000
Τα όρια που επισκιαίνονται στον χάρτη έχουν χαρακτηριστικά καθαρά ενδεικτικά

Συντεταγμένες χάρτη: ΠΟΔΑ για τον τόνο A3 110628

ΠΟΔΑ (εκτός τόνου)

- CCAMLR - Επιτροπή για τη Διατήρηση της Θαλάσσιας Πανίδας και Χλωρίδας της Ανταρκτικής
- CCBSP - Σύμβαση για τη Διατήρηση και Διαχείριση των Πόνων Μπακαλιάρου της Αλάσκας στην Κεντρική Βερίγγειο Θάλασσα
- GFCM - Γενική Επιτροπή Αλιείας για τη Μεσόγειο
- NAFO - Οργάνωση Αλιείας Βορειοδυτικού Ατλαντικού
- NASCO - Οργανισμός Διατήρησης του Σολομού Βορείου Ατλαντικού
- NEAFC - Επιτροπή Αλιείας Βορειοανατολικού Ατλαντικού
- SEAFO - Οργάνωση Αλιείας Νοτιοανατολικού Ατλαντικού
- SIOFA - Αλιευτική Συμφωνία Νοτίου Ινδικού Ωκεανού
- SPRFMO - Περιφερειακή Οργάνωση Διαχείρισης της Αλιείας Νοτίου Ειρηνικού

Πηγή γεωγραφικών δεδομένων: ΓΑ MARE B2, ESTAT, GISCO
Χαρτογράφηση: ΓΑ MARE B2 ΣΓΠ και ομάδα ανάλυσης δεδομένων - 2806/2011

Σύστημα προβολής Eckert III - Κλίμακα περ. 1:88.000.000
Τα όρια που επισκιαίνονται στον χάρτη έχουν χαρακτηριστικά καθαρά ενδεικτικά

Συντεταγμένες χάρτη: ΠΟΔΑ για τον τόνο A3 20110628

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Διμερείς αλιευτικές συμφωνίες

ΤΥΠΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ	ΧΩΡΑ-ΕΤΑΙΡΟΣ	ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΣΕ ΙΣΧΥ ΕΩΣ	ΕΤΗΣΙΑ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΗ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑ
<i>Συμφωνίες πολλών ειδών «μεικτών τύπων» αλιευμάτων</i>	Γροιλανδία	31 Δεκεμβρίου 2012	14 307 244 ευρώ
	Γουϊνέα-Μπισάου	15 Ιουνίου 2011	7 500 000 ευρώ
	Μαυριτανία	31 Ιουλίου 2012	Από 86 000 000 ευρώ (1ο έτος) έως 70 000 000 ευρώ (4ο έτος)
	Μαρόκο	27 Φεβρουαρίου 2012	36 100 000 ευρώ
<i>Συμφωνίες τόνου - Δυτική Αφρική</i>	Πράσινο Ακρωτήριο	31 Αυγούστου 2011	385 000 ευρώ
	Γκαμπόν	2 Δεκεμβρίου 2011	860 000 ευρώ
	Ακτή Ελεφαντοστού	30 Ιουνίου 2013	595 000 ευρώ
	Σάο Τομέ και Πρίνσιπε	Τέλη 2013	682 500 ευρώ
<i>Συμφωνίες τόνου - Ινδικός ωκεανός</i>	Κομόρες	31 Δεκεμβρίου 2013	615 250 ευρώ
	Μαδαγασκάρη	31 Δεκεμβρίου 2012	1 197 000 ευρώ
	Μοζαμβίκη	31 Δεκεμβρίου 2011	900 000 ευρώ
	Σεϋχέλλες	17 Ιανουαρίου 2014	5 600 000 ευρώ
<i>Συμφωνίες τόνου - Ειρηνικός</i>	Κιριμπάτι	15 Σεπτεμβρίου 2012	478 400 ευρώ
	Μικρονησία	25 Φεβρουαρίου 2010 (νέο πρωτόκολλο πενταετούς διάρκειας στη διαδικασία επικύρωσης)	559 000 ευρώ
	Νήσοι Σολομώντος	8 Οκτωβρίου 2012	400 000 ευρώ
<i>Λανθάνουσες συμφωνίες</i>			
	Γκάμπια	Κανένα πρωτόκολλο σε ισχύ	
	Γουινέα	Κανένα πρωτόκολλο σε ισχύ	
	Ισημερινή Γουινέα	Κανένα πρωτόκολλο σε ισχύ	
	Μαυρίκιος	Κανένα πρωτόκολλο σε ισχύ	
	Σενεγάλη	Κανένα πρωτόκολλο σε ισχύ	

